

Święty Wojciech

Pismo
parafialne

nr 4 (231)
kwiecień 2026

Poznań

„Ja jestem z wami... aż do skończenia świata” [Mt 28,20]

Opisy ewangelicznych spotkań ze Zmartwychwstałym – a jest ich dwanaście (po trzy w każdej z Ewangelii) – są do siebie podobne, zwłaszcza w dwóch punktach.

Chodzi o rozmowę zmartwychwstałego Pana z uczniami i niewiastami. Czasem jest to spotkanie indywidualne (jak z Marią Magdaleną), czasem w wąskim gronie (jak z uczniami uciekającymi do Emaus), a innym razem wspólnotowe (jak ukazanie się wszystkim apostołom jednocześnie). Pokazuje to jedną istotną rzecz: Chrystus – chcąc spotkać człowieka i objawić mu swoją moc, przemienić to, co martwe, w to, co żywe – nie ogranicza się naprawdę w żaden sposób. Wszystkie spotkania łączy wielka radość, często pomieszana z niedowierzaniem, oraz polecenie posłannictwa, czyli nakaz dawania świadectwa o Zmartwychwstałym.

Podobnie może być i w naszym życiu. Po tygodniach wielkopostnych, czasie trudów i wyrzeczeń, czasie naszego nawracania, kontemplowania Męki Zbawiciela, wreszcie w Noc Paschalną słyszymy radosne *Alleluja*. Z jak wielką radością uczestniczymy w procesji rezurekcyjnej, w kościele rozbrzmiewa *Exultet* – sekwencja wielkanocna, a w niej słowa: *Niechaj zabrzmiały dzwony głoszące zbawienie, gdy Król tak wielki odnosi zwycięstwo...* We wspólnocie parafialnej doświadczamy spotkania

Pietro Perugino *Zmartwychwstanie* (1495 r.)

z Chrystusem, który pokonał śmierć. Tę radość możemy dzielić w gronie rodziny i przyjaciół, zasiadając na przykład wspólnie do śniadania wielkanocnego. Ale co dalej? Czy na tym koniec?

Zachętą i drogowskazem może być dla nas hasło tegorocznego roku duszpasterskiego: „Uczniowie – misjonarze”. Skoro, tak jak Maria Magdalena, doświadczyliśmy spotkania z Jezusem, skoro mogliśmy Go spotkać w drugim człowieku, z którym usiedliśmy do stołu (tak jak apostołowie w wieczerniku), i we wspólnocie parafialnej, do siebie możemy odnieść również słowa Chrystusowego posłannictwa: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody...” [Mt 28,19].

Nie musimy wyjeżdżać na misje, na Madagaskar czy do Kamerunu, wystarczy być świadkiem w miejscu,

gdzie postawił nas Bóg. Nie trzeba wielkich słów, czasem wystarczy uśmiech, życzliwe spojrzenie, dobre słowo... Dawanie takiego świadectwa nie zawsze jest łatwe, zwłaszcza gdy czas świąteczny mija, ale bądźmy pewni, że podejmując takie działanie, doświadczymy Jego obecności w naszym życiu, bo obiecał „być z nami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” [por. Mt 28,20].

Zofia Kaczmarek

Świętując uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego, życzymy obfitości Bożych łask oraz radosnego przeżywania prawdy, że nasz Pan, Jezus Chrystus śmierć zwyciężył i prawdziwie zmartwychwstał, ofiarując nam życie wieczne...
Błogosławionej Paschy!

ks. Trojan, ks. Jerzy i redakcja gazety
„Święty Wojciech”

Dziękując za kapłanów

W Wielki Czwartek obchodzimy pamiątkę ustanowienia sakramentów Eucharystii i kapłaństwa. Dziękując za kapłanów, Księdza Trojana i Księdza Jerzego, prosimy Ducha Świętego o potrzebne dla Nich łaski...

Duchu Święty, Duchu mądrości, prowadź kapłanów.
Duchu Święty, Duchu światłości, oświecaj kapłanów,
Duchu Święty, Duchu czystości, uświęcaj kapłanów,
Duchu Święty, Duchu mocy, wspieraj kapłanów.
Duchu Święty, Duchu Boży, spraw, by kapłani, ożywieni i umocnieni Twoją łaską, nieśli słowo prawdy i błogosławieństwo pokoju na cały świat (...).

Fot. Unsplash/Diocese of Spokane

Duchu Święty, powierzamy Ci serca kapłańskie, ukształtuj je na wzór Najświętszych Serc Jezusa i Maryi. Amen.

Parafianie i redakcja gazety „Święty Wojciech”

Jak Święty Wojciech...

23 kwietnia, w uroczystość św. Wojciecha, patrona Polski, biskupa i męczennika, misjonarza i Apostoła Prus przeżywać, będziemy odpust parafialny.

Święty Wojciech (ok. 956-997), otrzymawszy staranne wykształcenie w Magdeburgu, przyjął święcenia kapłańskie z rąk pierwszego biskupa praskiego Thietmara w roku 981, sakrę biskupią rok później; w 983 objął diecezję praską. Wyróżniał się gorliwością i bezkompromisowością w pełnieniu obowiązków; zwalczał wielożeństwo i handel niewolnikami, promował celibat duchownych, dużo się modlił, udzielał jałmużny i pełnił dzieła miłosierdzia. Dwukrotnie zmuszony do ucieczki z Czech, doświadczony brzemieniem rodzinnej tragedii (zbrojny najazd i śmierć prawie wszystkich członków rodziny), ostatecznie jako misjonarz wyruszył, by chrystianizować pogańskie Prusy. Zginął śmiercią męczeńską po odprawieniu Mszy Świętej 23 kwietnia 997 roku od raz zadanych włóczniami na rozkaz pogańskiego kapłana Sicco (por. https://pl.wikipedia.org/wiki/Wojciech_Sławnikowicz; A. Pobóg-Lenartowicz, *Święty Wojciech*, Kraków 2011).

Domena publiczna

Męczeństwo św. Wojciecha, rycina z książki *The new book of martyrs...* Henry'ego Southwella z 1765 r.

Wpatrzeni w postać Świętego, który może być przykładem „ucznia – misjonarza” (jak głosi tegoroczne hasło roku duszpasterskiego), spróbujmy, z pomocą łaski Bożej, być świadkami Chrystusa. Nie musimy jechać na misje. Jesteśmy potrzebni w środowiskach, w których żyjemy: w rodzinach, pracy, we wspólnotach, czasami potrzebują nas ludzie, których spotykamy na swojej drodze, czasami ci, których świado-

mie omijamy. Możemy bronić wiary chrześcijańskiej, żyć słowem Bożym, ofiarować drugiemu swój cenny czas, stawać w obronie pokrzywdzonych, realizując Boże powołanie tu i teraz, nie martwiąc się, gdy czasem jest trudno i niewiele nam wychodzi. Nic przecież „nie znaczy ten, który sieje, ani ten który podlewa, tylko Ten, który daje wzrost – Bóg” (1 Kor 3,7). Niekiedy inspiracją dla kogoś może być jedno słowo, bodźcem do działania jeden nasz uśmiech, których owoców my sami, być może, nigdy nie zobaczymy.

Msza Święta odpustowa zostanie odprawiona 23 kwietnia, w czwartek, o godz. 18.30; po Eucharystii, jak zawsze, jesteśmy zaproszeni do salki parafialnej na wspólne świętowanie.

Justyna Łopaczyk

Również 23 kwietnia swoje imieniny będzie obchodzić ks. Jerzy. Z tej okazji, jako wspólnota parafialna, życzymy Księdzu Bożemu błogosławieństwa, światła Ducha Świętego w wypełnianiu Bożego powołania, dobrych ludzi wokół, a na co dzień franciszkańskiej radości i pokoju serca.

Parafianie i redakcja gazety „Święty Wojciech”

Intencje papieskie na rok 2026

INTENCJA NA KWIECIEŃ: za kapłanów przeżywających kryzys.

Modlmy się za kapłanów przeżywających kryzys powołania, aby doświadczyli wspierającej obecności, zrozumienia i modlitwy wspólnoty.

Parafia św. Wojciecha ma nową chorągiew...

25 marca w naszej parafii miało miejsce niecodzienne wydarzenie: na zakończenie Mszy Świętej, w ostatnim dniu rekolekcji, ks. Piotr Szkuclarek, rekolekjonista, poświęcił nową chorągiew Żywego Różańca i parafii św. Wojciecha, chorągiew ufundowaną w Roku Jubileuszowym 2025 przez wspólnotę Żywego Różańca i Parafian.

Na kremowym tle chorągwi widnieje postać patrona parafii – św. Wojciecha, biskupa w stroju liturgicznym z wiosłem symbolizującym jego misyjną podróż łodzią do Prus oraz napis: *Parafia Świętego Wojciecha w Poznaniu* wraz datą roczną 2025. Centralne miejsce drugiej strony zajmuje maryjny monogram, splecione litery A i M (*Ave Maryja*), z koroną symbolizującą królewskość Marii i Jej pośrednictwo u Syna. Całości dopełnia wezwanie: *Królowo Różańca Świętego módl się za nami* oraz poniżej: *Wspólnota Żywego Różańca*.

Fot. Leszek Helak

Poświęcenie chorągwi było świętem dla parafialnej wspólnoty; niech będzie radością dla Wszystkich.

Justyna Łopaczyk

Niewolnik Maryi, czyli św. Ludwik Maria Grignion de Montfort

W maju 2022 roku, w ramach pielgrzymki, odwiedziłam Saint-Laurent-sur-Sèvre, położone w departamencie Wandea. W kościele św. Wawrzyńca znajduje się grób św. Ludwika Marii Grignion de Montfort. To właśnie w tej miejscowości 28 kwietnia 1716 roku dobiegło końca jego ziemskie życie. Zmarł nagle w trakcie głoszenia misji parafialnych.

Ludwik Grignion przyszedł na świat 31 stycznia 1673 roku w Montfort, w okolicach Rennes, w Bretanii. Urodził się w bardzo pobożnej rodzinie jako drugi z osiemnastorga dzieci. W okresie od 12 do 20 roku życia był uczniem ojców jezuitów w kolegium św. Tomasza Becketa w Rennes. Następnie, po ukończeniu szkoły średniej, wstąpił jesienią 1693 roku do seminarium Saint-Sulpice w Paryżu, gdzie studiował teologię. Świecenia kapłańskie przyjął 5 czerwca 1700 roku, w wieku 27 lat.

Po święceniach prowadził działalność duszpasterską w Nantes, co

przyniosło mu, niestety, rozczarowanie. Później działał wśród najuboższych z przytułków w Poitiers i Paryżu. Chciał ewangelizować Indian w Kanadzie. Wątpliwości Ludwika co do przyszłej pracy duszpasterskiej rozwiął papież Klemens XI, który poprosił go o prowadzenie misji we Francji w duchu posłuszeństwa biskupom i nadał mu tytuł misjonarza apostolskiego. W latach 1706-1716 jako misjonarz głosił rekolekcje w Bretanii oraz Wandei.

Żył ubogo, gotowy do poświęceń, chętnie nazywał siebie „niewolnikiem Maryi”. W działalności duszpasterskiej cenił moc płynącą z modlitwy różańcowej: *Ja, który piszę te słowa, mówię w oparciu o własne doświadczenie, że wielka jest siła tej modlitwy dla nawrócenia serc najbardziej zatwardziałych. Spotkałem się bowiem z wieloma, na których nie uczyniły żadnego wrażenia głoszone na misjach najstraszniejsze prawdy, którzy, podjąwszy za moją radą praktykę odmawiana każdego*

Domena publiczna

Wizerunek św. Ludwika z książki Konstantyna M. Żukowskiego *Niewolnik Marji...* z 1929 r.

dnia różańca, nawrócili się i całkowicie oddali się Bogu.

Najbardziej znanym dziełem św. Ludwika Marii jest traktat *O prawdziwym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny*. Dzieło to cudem ocalało z czasów rewolucji francuskiej. Z duchowości św. Ludwika czerpał Jan Paweł II, który odwiedził Saint-Laurent-sur-Sèvre 19 września 1996 roku.

Wykorzystano: V. Pinardon, J. Bulteau, *Rekolekcje z... Św. Ludwik Maria Grignion de Montfort*, Kraków 1998.

Małgorzata Helak

Wybór

Gdy zastanawiam się którądy iść,
Spoglądam na drzwi,
na których widnieje szyld:
„Dobro i dobro zawsze daje dobro”,
„Dobro i zło zawsze rodzi złość”;
Ja wybieram miłość.

Ewa, parafianka

Matka Boska Lubawska. Przed majowym wyjazdem...

W Parafialnym Klubie Seniora już trwają przygotowania do tradycyjnej majówki. Na 27 maja został bowiem zaplanowany wyjazd do Sanktuarium Królowej Rodzin w Lubasz. W miejscowym kościele znajduje się cudowny obraz Matki Bożej.

Historia samej miejscowości sięga prawdopodobnie czasów rzymskich. Na terenie tym miał istnieć punkt postojowy kupców rzymskich, podążających bursztynowym szlakiem. Fakt dawnego osadnictwa potwierdza grodzisko w kształcie ściętego stożka, położone w pobliżu Jeziora Dużego. Na przestrzeni wieków Lubasz należał do wielu znakomitych rodów, jednak największy jego rozkwit nastąpił w XVII wieku, dzięki rodzinie Miaskowskich. Wojciech Maksymilian Miaskowski wybudował na tzw. Krasnej Górze barokowy kościół, który istnieje do

dnia dzisiejszego. Najstarsza wzmianka o kościele parafialnym pochodzi z 1403 r. Sanktuarium jest miejscem modlitwy o ład w rodzinach, a sama Matka Boża – czczona jako Królowa Rodzin.

Po południowym posiłku w miejscowym lokalu przewidziane jest zwiedzenie zamku w Goraju. Goraj to śródleśna osada położona niedaleko Lubasza. Wzmianka o wsi Goraj po raz pierwszy pojawiła się w roku 1486. Osada ta wchodziła w skład dóbr czarnkowskich, które początkowo stanowiły własność książęcą. W drugiej poł. XIX w. okoliczne dobra należały do Jana Henryka XI von Hochberga, księcia Pszczyń, hrabiego Rzeszy i barona Książa.

Po śmierci księcia, w roku 1907, dobra odziedziczył jego syn, hrabia Wilhelm Bolko Emanuel. Z jego inicjatywy powstał neorenesansowy pałac w Goraju. Po II wojnie światowej budynki przekazano oświacie leśnej. Od roku 1993 placówka nosi nazwę Zespołu Szkół Leśnych im. Jana Kloski.

(Sław)

Informator parafialny

Aktualni duszpasterze:

ks. Trojan Marchwiak, proboszcz parafii (tel. 793 842 860);
ks. Jerzy Stranz, rezydent.

Porządek Mszy Świętych:

- w niedziele i święta: 9.00, 11.00 (dla uczniów szkoły podstawowej), 12.15, 18.00 i 20.15 (akademicka);
- w święta będące dniami pracy: 18.30;
- w dni powszednie od pn. do pt.: 18.30;
- w soboty: 8.30 i 18.30.

Spowiedź św.:

- od pn. do pt. w godz. 17.00-18.00.

Chrzty:

- IV niedziela miesiąca, godz. 12.15.

Adoracja Najświętszego Sakramentu:

- od pn. do pt. w godz. 17.00-18.30.

Różaniec:

- soboty, godz. 18.00.

Członkowie Żywego Różańca:

- I sobota miesiąca, godz. 8.30.

Jubileusze małżeńskie:

- III sobota miesiąca, godz. 18.30.

Krypta Zasłużonych Wielkopolan:

- termin zwiedzania należy uzgodnić w biurze parafialnym lub telefonicznie (793 842 860);
- krypta jest nieczynna podczas Mszy Świętych i uroczystości kościelnych.

Biuro parafialne

(tel. 793 842 860)

czynne:

- w poniedziałki i piątki, po wieczornej Mszy Świętej (ok. godz. 19.00);
- w środy, od godz. 9.00 do 10.00.

Nr konta Parafii:

85 1090 1362 0000 0000 3602 2318
(Santander Bank Polska SA.)

Strona internetowa Parafii:

www.swietywojciech.archpoznan.pl

E-mail Parafii:

swietywojciech@archpoznan.pl

Kalendarium

2 IV Wielki Czwartek

3 IV Wielki Piątek

4 IV Wielka Sobota, Wigilia Paschalna

5 IV Zmartwychwstanie Pańskie, uroczystość

6 IV Poniedziałek Wielkanocny

12 IV Niedziela Miłosierdzia Bożego

14 IV Święto Chrztu Polski

23 IV św. Wojciecha, patrona Polski, uroczystość

25 IV św. Marka Ewangelisty, święto

29 IV św. Katarzyny ze Sieny, patronki Europy, święto

Pismo parafialne „Święty Wojciech”

miesięcznik, nakład 150 egz.

Wydawca

Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Wojciecha,
Wzgórze św. Wojciecha 1, 61-748 Poznań

Redaguje zespół (w porządku alfabetycznym)

Stanisław Dankowski, Leszek Helak, Małgorzata Helak, Justyna Łopaczyk, ks. proboszcz Trojan Marchwiak (opiekun redakcji), Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej). Łamanie: Mateusz Czekala.

Redakcja nie zwraca niezamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich adustacji.

Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika.